

Între scenă și șevalet

Actrița de teatru și film Vali Cios a deschis în holul Teatrului Mic o expoziție de pictură.

În urmă cu șase ani, cu pensulele și acuarelele de școală ale băiețelului său, actrița a încercat pentru prima oară să fixeze pe hîrtie unele gânduri și visuri ale sale. Primele lucrări în ulei, datînd din același an, sînt defînitorii pentru întreaga sa evoluție plastică: „Portretul Mamei”, „Scriitorul”. Un desen puternic și precis, de o mare sensibilitate se compune cu o cromatică îndrăzneată, bogată și de o mare sobrietate. Indrăzneală

„Ultima datorie“

și rigoare, fantezie debordantă, aliată cu echi-librul (aliată, nesufocată), iată în cîteva cuvinte formula Vali Cios-pictor, formulă în care se integrează deopotrivă „Ion”, „Istanbul”, „Rică, fante de Obor” și „Nuntă din Oaș”.

Picturile sale impresionează din primul moment prin coloritul bogat și de un subtil rafinament: ele revelează, însă, la o analiză mai rece, și o știință compozițională majoră și fără falii, o impetuozitate și siguranță și, mai ales, o substanță ideatică originală, cu valențe filozofice, care dă sens mai fiecărei lucrări. „Ultima datorie” (în care doi bătrîni aduc mere la pomul cu șarpele, mere ca să-l sature și să li se ierte acel măr originar de pe urma căruia pătînesc bărbații și femeile de la facerea lumii), sau cele două versiuni ale lui „Rică — fante de Obor” (în care toți iubitorii „Cîntecelor țigănești” au recunoscut chintesența unei opere poetice, a unei lumi, a unui tip uman), acestea și multe altele au constituit o revelație pentru amatorii de artă, pentru specialiști și pentru colegii mai vîrstnici întru pictură care au onorat cu prezența lor expoziția lui Vali Cios.